

Jerzy Bednarczyk

Na Święto Lipcowe

Palestra 14/7(151), 3-4

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JERZY BEDNARCZYK

Na Święto Lipcowe

Tak jak co roku, naród nasz w dniu XXVI rocznicy wydania manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego wspomina przebytą drogę swego rozwoju, bilansuje swe osiągnięcia i z ufnością spogląda w przyszłość, pewien harmonijnego rozwoju swego narodowego bytu. Z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku wszyscy ludzie pracy analizują przebytą drogę 26 lat rozwoju Państwa Polskiego, rozwoju w warunkach nowego porządku społecznego i ekonomiczno-gospodarczego, w warunkach nowej ustrojowej formacji polityczno-społecznej.

W coraz większej mierze w naszej codziennej działalności -- jako świadomych politycznie obywateli Polski Ludowej -- przebija potrzeba aktywnego zaangażowania politycznego, w coraz większej mierze występuje u nas poczucie pełnej odpowiedzialności i obywatelskiej troski za losy Państwa i Narodu.

Ustrój socjalistyczny zakorzenił się głęboko w świadomości mas pracujących, a jego program, będący wyrazicielem rewolucyjnych dążeń klasy robotniczej, stał się programem całego Narodu. Zasada kierowniczej roli klasy robotniczej i jej partii jest obecnie niekiedy negowana jedynie przez zbankrutowanych i skompromitowanych ideologów burżuazji, którzy pod osłoną rewizjonistycznych haseł „naprawy socjalizmu” czy „demokratycznego socjalizmu” niejednokrotnie próbowali ukryć swój dywersyjny, antysocjalistyczny program, podważyć marksistowską ocenę historii naszego narodu, zdyskredytować wyzwolenczą rolę rewolucyjnego ruchu komunistycznego i zrehabilitować nurty reakcyjne, oportunistyczne i rewizjonistyczne w życiu politycznym Polski.

Przeobrażenia socjalistyczne w naszym kraju zdołały wprawdzie zlikwidować antagonistyczne klasy społeczne, jednakże dziedzictwo ustrojowej przeszłości historycznej wywiera ciągle jeszcze określony wpływ na pewne kręgi inteligencji, której część nie jest jeszcze wolna od tradycyjnego poczucia dystansu wobec mas pracujących. Dystans ten jednak z wolna zanika, co przyczynia się do pełnej konsolidacji społeczeństwa

na bazie demokracji socjalistycznej, zmierzając do pełnej jego integracji w ramach ustroju socjalistycznego.

Również i nasza socjalistyczna adwokatura staje się stopniowo organizacją coraz bardziej adekwatną do współcześnie istniejących stosunków politycznych¹ i gospodarczych.

Przemiany, jakie stopniowo zachodzą w świadomości społecznej jej członków, zwalczanie konserwatyizmu myślenia, odcinanie się od postawy wyłącznie biernej afirmacji i przechodzenie do postaw aktywnego politycznego zaangażowania — wszystko to podnosi zaufanie społeczne do adwokatury i tym samym rzutuje na należny jej autorytet, na rangę jej zawodu, na jej ocenę społeczną.

W wyniku kampanii wyborczej do organów samorządowych adwokatury odbytej w bieżącym roku nastąpiło dalsze wzmocnienie kadr organów samorządowych, przede wszystkim ich odmłodzenie, przez obsadzenie ich w wyniku przeprowadzonych wyborów przez ludzi, którzy w znacznej części ukończyli studia prawnicze w Polsce Ludowej, przez wejście w skład adwokackich organów samorządowych szeregu ludzi aktywnie politycznie zaangażowanych i oddanych w równej mierze sprawom socjalizmu i adwokatury. Ludzie ci, realizując wytyczony program działania, będą dążyć do maksymalnej samorządności adwokatury i do brania pełnej odpowiedzialności za konkretną treść konstruktywnego działania adwokackich organów samorządowych.

Niewątpliwie wpłynie to na bardziej prawidłową realizację zadań stawianych przed adwokaturą w najbliższych latach. Zadaniem tymi będzie przede wszystkim podnoszenie poziomu pracy zawodowej, podwyższenie świadomości społeczno-politycznej, konstruktywne współuczestniczenie w procesie wymiaru sprawiedliwości, podwyższenie poziomu etyki zawodowej, poprawa warunków pracy oraz usprawnienie działania zespołów adwokackich przez pełną realizację przepisów ustawy o ustroju adwokatury.

W dniu Święta Lipcowego wyraźniej niż kiedy indziej uświadamiamy sobie ogrom zadań, które przed nami jeszcze stoją i które wymagają rozwiązania, ale świadomość przebytej już przez nas trudnej drogi daje nam pewność osiągnięcia dalszego postępu oraz wywiązania się z obowiązków, które przed każdym z nas stawia nasza ojczyzna — Polska Ludowa.